

A KÉSZÜLŐDÉS

A darab a metróban ill. a metróállomásokon játszódik. A színpad üres, két párhuzamosan felállított pad jelenti a metró belső terét.

1. JELENET

A narrátor megjelenik. Lassan mozog a színpad közepe fele, megáll, és szemközt a közönséggel elkezd beszélni

NARRÁTOR

Meghívlak benneteket egy rövid utazásra... metróval. Lássuk csak, hogy hova is sietnek az emberek így Karácsony táján. Ez itt a Kívánságok tere, és már itt is van a szerelvény.

Utások jönnek, körben rikkancsok mint árucikkek/plakátok

RIKKANCS1

Vegyél engem ... a legújabb mobiltelefon vagyok.

RIKKANCS2

Engem vegyél ... a legjobb kompjuter vagyok

RIKKANCS3

Csakis engem vegyél ... én vagyok a gameboy ...

RIKKANCS4

Belőlem kettőt is vehetsz ... én vagyok a legolcsóbb...

Az utások betódnak a metróba.

NARRÁTOR

Már itt is vagyunk a következő állomáson ... bizony gyorsan ment; a Nagy Vásártér ... a kívánságok beteljesülése

Egy nagy kosár van a színpad előterében, tele mindenféle áruval; az utások kiugranak a metróból, lökdösik egymást, hogy a kosárhoz jussanak, és megragadnak valamit, aztán sietnek vissza a kocsiba. Mindenki a szerzett dologgal van elfoglalva; egy fiú elkülönülve a sokaságtól könyvvel a kezében az egyik sarokba húzódik.

ISTEN

lassan, nyugodtan lép be a színpadra, elhalad a kosár mellett, de nem vesz róla különösebb tudomást, majd beszáll a kocsiba. Nem szól senkihez, csak érdeklődve és jóindulattal megmegáll az utazók mellett és rájuk néz. Az utazók úgy tesznek, mintha ott sem lenne, a saját dolgaikkal vannak elfoglalva. Elhalad a fiú előtt.

OLVASÓ FIÚ

Egészen elmélyült, néha mosolyog. Hirtelen felnéz és feltekint Istenre

Téged már ismerlek ... sok szépet olvastam Rólad.

ISTEN

Elmosolyodik, megsimogatja a fejét és lassan továbbmegy.

2. JELENET

NARRÁTOR

El is érkezünk a Boldogság terére, mindenki megkapta, amire vágyott.

Egy koldus jelenik meg a színen. Bizonytalan léptekkel belép a metrókocsiba, utána sietve egy ellenőr

ELLENŐR

A jegyeket ...

KOLDUS

nekem nincs ... pénzem... én csak melegedni szerettem volna ...

ELLENŐR

a törvény az törvény ...

Isten érdeklődve áll mellettük, mindkettőt figyelve

ki kell hajítani az ilyet!

Kituszkolja a kocsiból.

ISTEN

Nekem sincs pénzem! Kidobsz engem is?

ELLENŐR

a törvény az törvény ...

Isten nem vár válaszra, elindul a kijárat felé. Ekkor odatoppan elé az olvasó fiú

OLVASÓ FIÚ

Biztosan éhes is vagy. Nekem van egy kis megtakarított pénzem ... vacsorázzunk együtt!

Isten boldogan elmosolyodik. A fiú kézenfogja Istent és elindulnak.

Aztán fáradt is lehetsz. Maradj velünk, szerényen, de megalhatsz nálunk.

Közben a metró utasai kiszálltak, körbenállva, csodálkozva néznek a lassan távolodók felé. Valaki elkezd közülni és sorban folytatják a többiek:

UTASOK

csak akkor lehetünk ... mindannyian ... együtt ... boldogok, ha önmagunkból ... azt ajándékozzuk, amire a másoknak szüksége van.

*** VÉGE ***